

מ"ת 59759/01/15 - מדינת ישראל נגד ג'מאל בקראוי

בית משפט השלום בעכו

02 פברואר 2015

מ"ת 59759-01-15 מדינת ישראל נ' בקראוי(עציר)

בפני כב' השופטת שושנה פיינסוד-כהן

המבקשת מדינת ישראל

נגד

המשיב ג'מאל בקראוי

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד אתי כרייף

המשיב - נוכח

הסנגור - עו"ד אולג פרגין, ס.ציבורי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. המבקשת עותרת למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו במסגרת ת.פ. 59718-01-15.
2. על פי העובדות המפורטות בכתב האישום, בהן הודה המשיב בחקירתו, ביום 27/1/15 בשעות הבוקר התפרץ הנאשם לבית קרקע בעכו באופן שעקר את חלונות חדר השינה ונכנס מתוך כוונה לגנוב. המשיב לא הצליח לבצע את הגניבה שכן נצפה על ידי אנשים. הוא הצליח לברוח אולם נתפס דקות לאחר מכן על ידי פקחי עיריה שהוזעקו על ידי המשטרה.
- לפיכך, מייחסת לו המבקשת עבירת התפרצות לבית מגורים לצורך ביצוע העבירה, עבירה לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
3. הסניגור מאשר קיומן של ראיות לכאורה. כאמור, המשיב מודה בחקירתו.
4. הסניגור חולק על קיומה של עילת מעצר.

5. אומנם עבירות רכוש אינן מקימות חזקת מסוכנות, אולם אין בכך לשלול קיומה של מסוכנות כל שיש בכך זה לשלול קיומה של חזקה. יוער כי אף הפסיקה הכירה בכך כי בנסיבת מיוחדות, עבירות רכוש עשויות להצביע על מסוכנות לציבור של מבצען. קל וחומר, כאשר עסקינן בהתפרצות לבית מגורים. בית מגוריו של אדם הינו המקום בו עליו לחוש מוגן. התפרצות לבית מגורים טומנת בחובה מסוכנות לערכים מוגנים בסיסיים, לא רק של זכות הקניין, אלא זכותו של אדם לפרטיותו ולבטחונו בביתו, מבצרו. הפסיקה גם הרחיבה ופירטה בדבר הקרבה הרבה שעלולה להיווצר בעבירת רכוש שכוללת פריצה לבית מגורים לבין עבירה של פגיעה בגופו של אדם.
6. הפסיקה, ובעניין זה יש להפנות לפסק דין פרנקל קבעה כי עבירות רכוש המבוצעות באורח שיטתי ובהיקף ניכר, עלולות לפי מהותן ונסיבותיו לסכן את בטחון האדם ואת בטחון הציבור.
7. במקרה אשר בפניי, מדובר בכתב אישום המייחס עבירת התפרצות אחת. אולם לא ניתן להתעלם מעברו של המשיב. המשיב הורשע ביום 6/3/14 בעבירת גניבה. ביום 10/2/14 הורשע בגניבה והתפרצות לבית מגורים ונגזר עליו מאסר בפועל של 12 חודשים, קרי, העבירה הכלולה בכתב האישום שבפניי בוצעה בסמוך לאחר שחרורו.
8. אכן נסיבות ההתפרצות אינן כוללת תחכום ניכר, אך יחד עם זאת, אין מדובר בפרצה קוראת לגנב, דלת שהושארה פתוחה או חלון לא סגור. מדובר במי שהעז ועקר את חלון חדר השינה על מנת לפרוץ. גם עניין זה מצביע על מסוכנות.
9. נוסף על כל האמור לעיל, קיימות ראיות לכאורה להיותו של המשיב משתמש בסמים קשים ומכור להם, לעניין זה די לעיין בעדותו שלו.
10. נוכח כל האמור לעיל, קובעת אני כי קמה עילה למעצרו של המשיב. כמצוות המחוקק יש לבחון חלופת מעצר. מראש אומר כי ספק היה בעיני האם זהו המקום להורות על חלופת מעצר. יחד עם זאת, לאור הוראת המחוקק בחנתי את החלופה המוצעת בפניי. אעיר כבר עתה כי אחותו של המשיב הותירה רושם אסרטיבי. יחד עם זאת לא אוכל לאשר את החלופה המוצעת. המפקחת הראשית הינה אשתו אשר גם לדבריו הוא וגם לדבריה הורתה לו לעזוב את הבית מאחר ולא נשמע לה וחזר לסמים. אכן מלאה היא אופטימיות וכך נשמע גם המשיב מן התהליך בו החלו לצורך קבלת תחליף סם. לא הוצג בפניי כל אישור כי מותר לו אכן לקבל תחליף סם והצלחתו במסלול זה טרם נבחנה. מה שכן ידוע הוא שעד עתה שנאמר לו לא לצאת מהבית לצורכי סמים לא נשמע הוא לכך. דומה בעיני כי המפקחות ממעיטות עתה מהקושי הרב למנוע ממישהו לבקש סם להישמע להן.
11. נוכח האמור לעיל, אינני מוצאת כי מונחת בפניי חלופת מעצר רלוונטית וספק בעיני גם אם זאת קיימת. אעיר כי מעל ראשו של המשיב מרחף מאסר מותנה בן 10 חודשים בגין העבירה הכלולה בכתב

האישום.

12. לפיכך, הנני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו במסגרת ת.פ.
59718-01-15 .

ניתנה והודעה היום י"ג שבט תשע"ה, 02/02/2015 במעמד הנוכחים.

שושנה פיינסוד-כהן , שופטת

קלדנית: ציפי .